R 5401

"யோபுவின் அனுபவங்கள் மனித வரலாற்றின் நிழல்"

"JOB'S EXPERIENCES TYPICAL OF HUMAN HISTORY"

யோபுவின் புஸ்தகமானது எபிரேய மொழியின் மிகவும் அருமையான இலக்கிய நடையின் வரவாகும். இது ஒரு கவிதை நடையாகும். இப்புத்தகத்தின் எந்த ஒரு மொழிபெயர்ப்பும் நியாயமான முறையில் அடையவில்லை என எல்லா அறிஞர்களும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். மார்ட்டின் லூதரும்கூட அவருடைய கடைசி முயற்சியாக இப்புத்தகத்தை ஜெர்மானிய மொழியில் மொழிபெயர்த்து அதை சரிபார்க்கும்போது என்ன கூறினாரென்றால், "யோபு தன்னுடைய நண்பர்களால் இகழப்பட்டதினால் ஏற்பட்ட துன்பத்தைவிட என்னுடைய மொழிபெயர்ப்பினால்அதிகம் துன்பப்பட்டிருப்பார். மேலும் அவருடைய புலம்பலை கொட்டும் எருக்களமாக என்னுடைய மொழிபெயர்ப்பை எண்ணியிருப்பார்" என்று கூறினார். "இலக்கிய உலகிலேயே இப்புத்தகம் மதரீதியான மிக உயர்ந்த கவிதை என எதிர்ப்பே இல்லாத அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது" என சாமுயேல் காக்ஸ் கூறுகிறார். தாமஸ் தாரைலே என்பவர் கூறும்போது, பேனாவினால் எழுதப்பட்ட சிறந்த புத்தகங்களில் ஒன்றாக இப்புத்தகம் உள்ளது என்றும், வேதத்திலோ அல்லது அதற்கு வெளியிலோ இதற்கு இணையான இலக்கிய சிறப்பு ஒருபோதும் எழுதப்படவில்லை என்கிறார்.

இதை எழுத தேவன் எந்த எழுத்தாளரை பயன்படுத்தியிருந்தாலும், அவருடைய பெயர் தரப்படவில்லை. இப்புத்தகம் யோபுவினுடைய இழப்புக்கள் மற்றும் துன்பங்களோடு கூடிய சிறிய உரைநடையில் ஆரம்பிக்கிறது. (இங்கு யோபு சம்பந்தமாக சாத்தான் தேவனோடு பேசுவதுபோல் உள்ளது உருவகக்கதை பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதை கண்டிப்பாக சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும்). பின் அவருடைய நீடிய பொறுமை காட்டப்பட்டுள்ளது. அதைத்தொடர்ந்து, யோபு மற்றும் அவருடைய மூன்று நண்பர்களின் பேச்சுபாணியிலான கவிதை உரையாடல், பின் எலிகூவின் விவாதம், அதன்பின் சர்வவல்லவருடைய உரை, பின் யோபு தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளுதல் என பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. முடிவுரையானது, யோபு ஆசீர்வாதம் மற்றும் ஆதரவை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வதும், பின் அவருடைய மரணசெய்தியும் தரப்பட்டுள்ளது.

சிலர் யோபுவின் புத்தகத்தை வெறுமனே ஒரு உவமை என்றும், யோபு ஒரு கற்பனை கதாபாத்திரம் எனவும் எண்ணுகின்றனர். ஆனால் இதுபோன்று இருந்தால் இப்புத்தகத்தின் போதனைகளும் வித்தியாசமானதாக இருக்காது. ஆனபொழுதிலும், அம்மாதிரியான நபர் வாழ்ந்துள்ளார் எனவும், அநேக அனுபவங்களுக்குள்ளாக சென்றார் என்றும் நாம் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி நம்பலாம். எசேக்கியேல் 14:14இலும் யாக்கோபு 5:11இலும், மற்ற பரிசுத்தமனிதர்களோடு யோபுவும் பேசப்படுவதால் இப்புத்தகம் ஒரு உவமையாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. அதுமாத்திரமல்ல, அதில் தரப்பட்டுள்ள சில குறிப்பிட்ட விபரங்கள், பொதுவாக உவமையில் வருவதுபோல் இல்லை.

உண்மை என்னவெனில், பலவித இன்னல்களுக்குப் பின்பு யோபு 140 வருடங்கள் உயிர்வாழ்ந்தார், அல்லது மொத்தமாக 200 வருடங்கள் வாழ்ந்திருக்கக்கூடும். இதோடுகூட அவரோ அல்லது அவருடைய நண்பர்களோ இஸ்ரயேல் சம்பந்தமாகவோ, மோசே அல்லது நியாயப்பிரமாணம் சம்பந்தமாகவோ அல்லது ஆபிரகாம் மற்றும் தேவன் அவருடன் செய்த உடன்படிக்கை சம்பந்தமாகவோ எதுவும் குறிப்பாக கூறவில்லையாதலால், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அவர் முற்பிதாக்கள் யுகத்தை சேர்ந்தவராக இருந்தார். மேலும் அவர் ஆபிரகாம் வாழ்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. அவர் அரேபியா தேசத்தில் குடியிருந்திருப்பாரானாலும் பாலஸ்தீனாவிலிருந்து அத்தேசம் வெகுதூரத்தில் இல்லை.

யோபு நன்கு படித்தவராகவும் செல்வாக்கு மிக்கவராகவும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார். மேலும் பயபக்தியுள்ளவராகவும், தேவனை அறிந்தவராகவும் நீதியை நேசிப்பவராயும் இருந்தார். பெருந்தன்மையுடையவராக, விதவைகளையும், அநாதைகளையும் ஆதரித்தார். அதேசமயம் மிகப்பெரிய வியாபாரியாகவும், செல்வந்தனாகவும் இருந்தார். அவருடைய அதிக எண்ணிக்கையிலான வேலைக்காரர்களினாலும், 3000 ஒட்டகங்களினாலும் வளமான பாதையில் அவருடைய வியாபாரம் பெருகினது.

ஆனால் சடுதியாக ஒரு பேரிடர் வந்து அவருடைய குழந்தைகள், அவருடைய செல்வம், அவரது செல்வாக்கு மற்றும் அவருடைய உடல்நலம் முற்றிலும் அழிந்தது. ஏன் இப்படிப்பட்ட தீமைகள் தன்மேல் வந்தது என்பதற்கான காரணங்களை அறிய முற்பட்டும் விடை காணாதவராக இருந்தார். ஆனாலும் தேவன்மேல் நம்பிக்கையுள்ளவராக இருந்து, அவர் என்னை கொன்றுபோட்டாலும் அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பேன்" என்றார். அவருடைய மனைவி அவரிடம் ; தேவனுடைய அங்கீகாரம் இல்லாமல் இன்னும்

நீதியை செய்யவும், வாழ்நாள் முழுவதும் இரக்கமுள்ளவராகவும் இருக்கவும் விரும்புவதை விட்டுவிட்டு, ''தேவனை தூஷித்து ஜீவனை விடும்'' என்றாள்.

அவரைப் பார்க்க வந்த மூன்று நண்பர்களும் இதே விதமான பார்வையுடையோராய், நீண்ட விவாதத்தின் மூலம் யோபு ஒரு மகாபாவியாகவும், மாய்மாலக்கரராகவும் இருக்கவேண்டும்'' என்றனர். ஆனால் தேவனுக்கு முன்பாக அவருடைய நேர்மையான மனசாட்சியினிமித்தம் யோபு தன்னுடைய குற்றமற்ற தன்மையை உச்சபட்சமாக எடுத்துரைத்தாலும், தன்னிடத்தில் குற்றங்காண்போர் முன்பாக அமைதலாயிருந்தார். தன் சார்பாக யாராவது ஒருவர் தேவனிடம் தன்நிலையை எடுத்துரைத்தால் நலமாயிருக்கும் என உணர்ந்தார். எவ்விதமாக நீதிமானாக இருக்கவேண்டும் என தான் அறிந்திருந்த அளவு ஜீவிப்பதாக கதறினார். தேவஞானம் மற்றும் வல்லமையை விட தன்னுடைய ஞானம் மிகமிக குறைவானதாக உள்ளதை உணர்ந்திருந்ததால், இது குறித்து தேவனிடம் வாதாட முடியாதிருந்தது. மேலும் மனப்பூர்வமான துன்மார்க்கர் எவ்வளவேனும் மனக்கலக்கம் கொண்டிருப்பதில்லை எனவும் எடுத்துரைத்தார். ஆனால் நீதிக்காக நிற்கும் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் இன்னல்கள் ஏற்படுவதோடுகூட, எவ்வித மகிழ்ச்சியும் இல்லை, தான் பிறவாதிருந்தால் நலமாயிருந்திருக்கும் என்றார்(அதிகாரம் 9,10 மற்றும் 16). மாபெரும் தேவனாகிய யேகோவாவிடம் எடுத்துரைக்க இயலாத தன் நிலையைக்குறித்து தேவனுக்கும் தனக்கும் மத்தியில் ஒரு மத்தியஸ்தராகிய நடுவர் இருந்தால் நலம் என விரும்பினார் – அதிகாரம் 9:33; 16:21.

தன் நண்பர்களுடைய தவறான காரணங்களுக்கான யோபின் தேர்ச்சிவாய்ந்த பதில்களும் (முறையற்ற அநேக காரணங்கள் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்டன என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) தேவன்பேரில் கொண்டிருந்த அவருடைய உறுதியான நம்பிக்கை பற்றிய அவருடைய வெளிப்பாடுகள், அதைத்தொடர்ந்து அவருடைய இறுதி விடுதலையும் அதிகாரம்13:1–16ல் தெளிவாக தரப்பட்டுள்ளது. பின் 14ம் அதிகாரத்தில் தீர்க்கதரிசன ஞானத்தோடு மனுக்குலத்துடனான தேவனுடைய தொடர்பு பற்றி மிகவும் அருமையான முறையில் தீர்க்கதரிசன ஞானத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.

யுகங்களின் பிரச்சனைகள்

யோபுவுக்கு குழப்பத்தை வருவித்த அந்தக் கேள்வியும், அவருடைய குழப்பமான பகுத்தாராய்தலும், அநேக நூற்றாண்டுகளாக மற்ற தேவனுடைய ஜனங்களுக்கும் அதே விதமாக இருந்து வருகிறது. ஏன் தேவன் தம்முடைய உண்மையான ஊழியர்களின்மேல் தீமையை(இடர்ப்பாடுகள் மற்றும் துன்பங்கள் முதலியன) அனுமதிக்கிறார் ? ஆனால் சுவிசேஷயுகம் வரையிலும் இது சம்பந்தமாக தேவனுடைய சிந்தையை புரிந்துகொள்ள யாருக்கும் வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் இது தேவனுடைய ஆவியினால் வெளிப்படுத்தப்படுவதாக, ஒரு ஆழமான காரியங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. மேலும் அப்.பவுல் விளக்குவதுபோல, அந்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்கே வெளிப்படுத்தப்படும் (1கொரிந் 2:9–14). மேலும் கிறிஸ்து நம்மை மீட்டு, நாம் மீண்டும் தெய்வீக ஆதரவையும், சமாதானத்தையும், ஐக்கியத்தையும் திரும்பப் பெறவேண்டி, தம்முடைய பலியின் விலைக்கிரயத்தை ஒப்படைப்பதற்காக உன்னதத்திற்கு ஏறும்வரையில், அந்த பரிசுத்த ஆவி தரப்படவில்லை. ஏனெனில் அதுவே நம் வழிகாட்டியாகவும், போதகராகவும் இருக்கிறது.

இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தளவு அநேகர் இன்னும் இருளில் இருந்தாலும், ஆர்வமுள்ள ஜனங்களுக்கு இந்த ''பரலோக இராஜ்யத்தின் இரகசியங்களையும்(மத்13:11), ''தேவனுடைய ஆழமான காரியங்களை'' அறியும்படிக்கு, இவ்விஷயங்கள் திறக்கப்பட்டு தெளிவாக அருளப்பட்டிருக்கிறது(1கொரிந்2:16). இவர்கள் தீமையின் ஆளுகையும், இவ்வுலகின் அதிபதியாகிய சாத்தானின் கீழுள்ள பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையும் இரு காரணங்களுக்காக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என காண்பர்; முதலாவதாக, பாவத்தின் உச்சகட்ட முழு அனுபவத்தையும் அதன் கசப்பையும், பின் அதன் பலனையும் எல்லா மனிதரும் பெறவேண்டும், இரண்டாவதாக, தேவனுடைய ஜனங்கள் உபத்திரவம் மற்றும் சோதனைகளின் மூலமும், அதேசமயம் சிறந்த உடல்நலம், வளமான வாழ்க்கையின் மூலமும் தேவன் முன்பாக உண்மையுள்ளவர்களா என முழுமையாக பரிசோதிக்கப்படுவார்கள்.

இப்படியாக, தேவன் நம்மை சுற்றிலும் உள்ள இயற்கையிலும், மனிதரிடத்திலும் உள்ள தீமையின் நிலையை நேரடியாக நம்மில் உண்டாக்காதபடி, கீழ்ப்படியாமையினால் வரும் நியாயமான பலனை அல்லது விளைவை உண்டாக்கும்படி செய்யப்பட்டுள்ளது. அவர் மனிதருடைய கோபத்தையும், பாவத்தையும் மற்றும் சாத்தானுடைய பகைமையையும் பயன்படுத்தி, தம்முடைய மகத்துவமான காரியங்களை வடிவமைக்கிறார். இதை அநேகர் புரிந்துகொள்ள முடியாவிட்டாலும், வெளியாக்கப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தையின்மேல் உள்ள விசுவாசத்தினால் தம்முடைய பிள்ளைகள் அறிந்துகொள்வர். உதாரணமாக தேவஆட்டுக்குட்டியை

அவமதித்து, கேலிசெய்து, சிலுவையில் அறையும்போது, சாத்தானும், பொறாமைகொண்ட யூத ஆசாரியர்களும், பரிசேயரும், இருதயமற்ற ரோம சிப்பாய்களும் தேவதிட்டம் நிறைவேற தாங்கள் உதவுகிறோம் என குறைந்த அளவாவது அறிந்திருப்பார்களா!

அவ்வாறே தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும், குறிப்பாக கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிய சிறுமந்தை வகுப்பாருக்கு அநேக உபத்திரவங்கள் இருக்கும். அவர்கள் வருங்காலத்தில் மாபெரும் அளவில் பயன்படுத்தப்படுவதற்கும், தேவதிட்டத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சியில் கனமடைவதற்காகவும், இவர்கள் தகுதியடைவதற்காகவும், பளபளப்பாக்கவும் சோதனை வடிவமைக்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக துணிகரமான மற்றும் அறியாமையினால் துன்புறுத்துகிறவர்கள்மேல் கவனம் செலுத்தாமல், இந்த விசுவாசத்திற்கும் பொறுமைக்குமான பரீட்சையானது "நித்திய கன மகிமையை" அளிக்கிறது. இந்த உபத்திரவங்கள் அவர்களுக்கு பொறுமை, அனுபவம், சகோதர இரக்கம், தேவசாயலான அன்பு இவைகளை பெறவும், அழைக்கப்பட்டவர்களான இவர்களை மகிமையின் வாரிசுகளாகவும் தயார்ப்படுத்துகிறது. இப்படிப்பட்ட தேவனுடைய பிள்ளைகளே உபத்திரவங்களிலும் களிகூர்ந்து எல்லாவற்றையும் நன்கு உணர்ந்துகொள்வர் – அதாவது, நன்மை மற்றும் தீமை பற்றியும், சாதகமற்ற மற்றும் சாதகமான எல்லாவற்றின்மேலும் தேவனுடைய மேற்பார்வை இருந்து, இறுதி நன்மையை தரும் என அறிந்திருப்பர்.

உயிர்த்தெழுதல் மீதான யோபுவின் நம்பிக்கை

நாம் மறுபடியும் யோபுவைப்பற்றி ஆராயும்போது, அதிகாரம் 14இல், அவருடைய தீர்க்கதரிசன ஞானத்தை உற்று நோக்குவோமாக. முதல் நான்கு வசனங்கள் – மனித வாழ்க்கையானது தற்கால சூழ்நிலையில் தொட்டில் முதல் கல்லறைவரை முற்றிலும் துன்பங்களாலும் சோதனைகளாலும் நிறைந்துள்ளதை படம்பிடித்துக் காட்டினாற்போல் உள்ளது. விழுந்துபோன வம்சாவழியில் தானும் இருப்பதை உணர்ந்தவராக, தான் பரிபூரணராகவோ பாவத்துக்கு விலகினவராகவோ, சுத்தமுள்ளவராகவோ இருக்கமுடியாது என்பதை யோபு காண்பிக்கிறார்.

வசனம் 5,6 இல் அவர் கர்த்தரிடத்தில் கூறும்போது மனிதனுடைய நாட்களை கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரமும் வல்லமையும் அவரிடமே உள்ளது என்பதை தாம் உணர்வதாக கூறுகிறார்(உபத்திரவ ஊழியத்தை உணராதவராக). தேவன் தன்னையும் மற்ற எல்லா மனிதரையும், அவர்களுடைய கொஞ்ச கால வாழ்க்கையை சமாதானமாக இருக்கவிடவில்லை என கேட்கிறார். எவ்வாறெனில் ஏற்கனவே பாரமான சுமையில் உள்ள கூலியாளைக்கூட நாங்கள் தொந்தரவு செய்யாததுபோல தங்களையும் விடலாமல்லவா ? என்கிறார்.

வசனம் 7–19இல், மனிதனுடைய எந்தவொரு வல்லமையைப் பொருத்தவரையில், மரணத்தில் அவனுடைய அப்பட்டமான நம்பிக்கையின்மையை யோபு கூர்ந்து அறிந்திருக்கிறார். ஒரு மரம் செத்தாலும் அதின் அடிவேர் ஜீவனைத் தக்கவைத்து சாதகமான சில சூழ்நிலைகளில் மீண்டும் வேறொரு மரமாக துளிர்த்துவரும். ஆனால் மனிதன் மரிக்கும்போதோ எந்த அடிவேரோ இல்லாதவராக ஜீவனுக்கான ஒரு பொறிகூட இல்லாதவனாகிறான். அவன் தன் ஜீவஆவியை விட்டபின் அவன் எங்கே ?

இவ்வாறாக மனிதனுள் எந்தவொரு நம்பிக்கையின் அடிப்படை இல்லாததை ஒப்புக்கொண்டவராக, வசனம் 12–13இல், மனுக்குலத்திற்கான ஒரே நிச்சயமான நம்பிக்கையாக உயிர்த்தெழுதல் உண்டு என யோபு விவரிக்க ஆரம்பிக்கிறார். மனிதன் மரணத்தில் படுத்துக்கிடக்கிறான். தன்னையே உயிர்த்தெழுப்புவதற்கு தன் எல்லா வல்லமையும் இழந்துவிடுகிறான். தேவனுடைய ஏற்றகாலம் வரும்வரை மரண நித்திரையிலிருந்து யாராலும் அவனுக்கு புத்துயிர் கொடுக்க முடியாது. தேவனுடைய ஏற்ற காலம் என்பது ஆயிரமாண்டு நாளாகிய உயிர்த்தெழுதலின் காலைப்பொழுதாகும். அச்சமயத்தில் தற்கால அடையாள அர்த்தங்கொண்ட வானங்கள் அகற்றப்பட்டு, புதிய வானங்கள் அல்லது புதிய ஆவிக்குரிய ஆளும் வல்லமையாகிய கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் இருக்கும். அந்த இராஜ்யம் முழு உலகத்தையும் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவரும். இவ்விஷயத்தில் யோபு, நம் கர்த்தர் மற்றும் அப்போஸ்தலருடைய போதனைகளுக்கு முற்றிலும் ஒத்துப்போகிறார்.

தீமை ஆளுகை செய்யாத அந்த ஆசீர்வாதமான காலத்தைப் பற்றி அவர் அதிகமாக சிந்தித்து, ராஜா நீதியாக ஆளுகை செய்து, பிரபுக்கள் நீதியாக தீர்ப்புசெய்யும்வரை, தான் மரண இளைப்பாறுதலில் இருக்கவே விரும்புகிறார். "நீர் என்னை பாதாளத்தில் ஒளித்து உமது கோபம் தீருமட்டும் என்னை மறைத்து, என்னைத் திரும்ப நினைக்கும்படிக்கு எனக்கு ஒரு காலத்தைக் குறித்தால் நலமாயிருக்கும்" என வசனம் 13இல் உணர்ச்சி பொங்குகிறார். யோபு உயிர்த்தெழுதலில் நம்பிக்கையுள்ளவராக இருந்தார். இல்லையெனில் பாதாளத்தில் ஒளித்து வைக்கப்படும் மரணத்திற்காக ஒருக்காலும் ஜெபித்திருக்கமாட்டார். ஆனால் விடியற்காலம்வரை இளைப்பாறுவதற்கு விரும்பினார் (வசனம் 12). அதாவது, மரணத்தை விரும்பினார். அதுவும் இனிமேல் பாவத்தோடும் தேவ கோபமாகிய தீமையோடும் கூடுதலான எந்த அனுபவமும் பெறாமலிருக்கும் ஒரே காரணத்திற்காகவே மரணத்தை

விரும்பினார்.

சுவிசேஷயுகத்தின் முடிவின் கொஞ்சகாலமானது, ''கோபாக்கினையின் நாள்'' என்றும், ''தேவனுடைய நீதியான தீர்ப்பு வெளிப்படும் நாள்'' என்றும் விசேஷமாக அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் ''இதுவரை சம்பவித்திராததும் இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மகா உபத்திரவக் காலமாக'' அது அழைக்கப்படும். ஆனபோதிலும் ஆதாமின் வீழ்ச்சி துவங்கி முழு காலப்பகுதியும் தெய்வீக கோபாக்கினையின் நாளாக இருக்கிறது. அது சரியானதாகவும் உள்ளது. இந்த நீண்ட காலப்பகுதியில் பல்வேறு வகையில் எல்லா அநீதிக்கும் எதிராக தேவகோபாக்கினை வெளிப்பட்டிருக்கிறது. அதேவேளையில், அன்பானது தெய்வீக அரசாங்கத்தில் ஆளும் கொள்கையாக உள்ளது. மேலும் அது நீதிக்கும் ஞானத்திற்கும் இசைவாக மட்டுமே செயல்படமுடியும். மனப்பூர்வமான மீறுதலினால் வந்த மரணத்தின் நிஜமான பாரம் பற்றி மனிதனை உணரவைப்பது நீதியும் ஞானமுமாக இருக்கும். அதேசமயம், அன்பானது மீட்கும்பொருளையும் உயிர்த்தெழுதலையும் ஏற்றவேளையில் ஏற்பாடு செய்திருப்பதையும் உணரவைப்பதும் நீதியும் ஞானமுமாக இருக்கும். இதினிமித்தம் குற்றவாளியானவன், ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் திரும்பக் கொடுத்தலின் கால ஆசீர்வாதங்களையும், நித்திய ஜீவனையும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்வான். அவ்வகையில் குற்றமுள்ள சந்ததியார்மேல் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள மரணமும் எல்லாத் தீமைகளும் தேவ கோபாக்கினையின் வெளிப்பாடுகளாக இருப்பதோடு, அக்கோபாக்கினையானது மகா உபத்திரவத்தின் காலத்தில் இன்னும் கூடுதலாக வெளிப்படும். அதைத் தொடர்ந்து 1000 வருட அரசாட்சியில் தேவனுடைய அன்பும், கிறிஸ்து மற்றும் மகிமையடைந்த சபையின் ஆதரவும், முழுமையான மற்றும் தெளிவான வெளிப்பாடுகளோடு இருக்கும் – ரோமர் 1:18.

14 மற்றும் 15ம் வசனங்களில் அவருடைய விசுவாசத்தைத் தீர்மானித்து முடிவெடுக்கும்படி குறிப்பான கேள்வி எழுப்பினாலும், உடனடியாக உறுதியான பதிலையும் தருகிறார். ''என்னைக் கூப்பிடும், (ஆதாமின் மரணத்திலிருந்து எழுந்தபின்– யோவா5:28,29) அப்பொழுது நான் உமக்கு உத்தரவு சொல்லுவேன் உமது கைகளின் கிரியையின்மேல் விருப்பம் வைப்பீராக'' அதாவது மனிதர்கள் அவருடைய கரத்தின் கிரியையாக கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்படுவார்கள் – எபேசி2:10).

ஒரு மீட்பரின் மீதான எலிகூவின் நம்பிக்கை (ELIHU'S HOPE OF A REDEEMER)

யோபு தன் மூன்று நண்பர்களுடைய விவாதங்களை நிராகரித்தாலும், எலிகூ (இப்பெயர் தேவனையே அடையாளப்படுத்தும்) வித்தியாசமான கோணத்தில் பேசி, யோபுவையும் மூன்று நண்பர்களையும் கடிந்துகொள்கிறார். யோபு ஒருவகையில் தவறான அநுமானத்தில் காரியங்களை அறிய முற்படுகிறார் என எலிகூ எடுத்துக் காண்பிக்கிறார். எப்படியெனில், உன்னதத்தில் இருப்பவருடைய எல்லா வழிகளையும் முற்றிலும் புரிந்துகொள்ள எதிர்பார்க்கக்கூடாது எனவும், மாறாக, தேவநீதியிலும் அவருடைய ஞானத்தின்மேலும் நம்பிக்கையுடையவராக இருக்கவேண்டும் எனவும் எடுத்துக் காண்பிக்கிறார்.

மேலும் யோபு 33:23,24இல் அவர், மரணத்தின் வல்லமையிலிருந்து மனிதன் மீட்படையவும், தெய்வீக ஆதரவில் புதுப்பிக்கப்படவும் ஒரு விஷயம் தேவை என காண்பிக்கிறார். ''ஆயிரத்தில் ஒருவராகிய (அபூர்வமானவர்) சாமாசி பண்ணுகிற(defender) தூதனானவர் மனுஷனுக்குத் தம்முடைய நிதானத்தை அறிவிக்கும்படிக்கு , அவனுக்கு அநுசாரியாயிருந்தாரேயாகில், அவர் அவனுக்கு இரங்கி, அவன் படுகுழியில் இறங்காதபடிக்கு நீர் அவனை இரட்சியும் , மீட்கும்பொருளை நான் கண்டுபிடித்தேன் என்பார்''

இதுவே மனிதனுடைய விஷயத்தில் உண்மையானதாகும். தேவனுடைய ஞானத்தையும் அவருடைய நீதியையும் ஒருபோதும் தவறாக்க முடியாது. ஆதாமின் மூலமாக அனைத்து மனிதர்மேலும் வந்த மரணத்தீர்ப்பு நீதியான தீர்ப்பாகும். (ரோமர்5:12). ஆனால் தேவன் நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து என்னும் மீட்பரை நமக்கு வழங்கியிருக்கிறார். மேலும் இயேசுவானவர் தேவதிட்டத்திற்கு இசைவாக செயல்பட்டு, மனிதனாகி, ஆதாமின்மேல் உள்ள மரணத்தீர்ப்புக்காக தம்மையே மீட்கும்பொருளாக எல்லாருக்காகவும் ஒப்புக்கொடுத்தார். சரீரம் என்றும் ஆலயம் என்றும் அழைக்கப்படும் மணவாட்டி வகுப்பார் நிறைவடைந்தவுடன், இந்த மாபெரும் மத்தியஸ்தர், யாரெல்லாம் அவருடைய நீதியை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு கடைப்பிடிக்கும் பொருட்டு தம்முடைய நீதியை அறிவிக்க முன்வருவார்.

வசனம் 25 மற்றும் 26இல், அதைத் தொடர்ந்து வரும் மறுசீரமைத்தல் பற்றிய காட்சி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. உடல்ரீதியாக மத்தியஸ்தர் இவர்களுக்காக நிற்கிறபடியால், என்றும் மாறாதபடி நிலையான வாலிப வயதை மீண்டும் இவர்கள் பெறுவர். மேலும் இதனால் அழிவும் மரணமும் இல்லாமற்போகும். அவர்கள் தேவனை ஏற்றுக்கொண்டு அவரோடு ஐக்கியப்பட்டு மகிழ்ச்சியும் சமாதானத்தையும் அடைவர். மேலும் ஏதேனில் பாவத்தினால் இழந்துபோன ஆதி பரிபூரணத்தை அவர் அவர்களுக்கு திரும்ப அளிப்பார். ஆனாலும் தேவன் நீதியுள்ளவர் என்பதையும், மேலும் திரும்பக் கொடுத்தலை இலவசமாக பெறுதல் அவசியம் என்பதையும் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். வசனம் 33:27,28 இல் இதைப்பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

''அவன் மனுஷரை நோக்கிப் பார்த்து, நான் பாவஞ்செய்து செம்மையானதைப் புரட்டினேன், அது எனக்குப்

பிரயோஜனமாயிருக்கவில்லை. என் ஆத்துமா படுகுழியில் இறங்காதபடி அவர் அதை இரட்சிப்பார்; ஆகையால் என் பிராணன் வெளிச்சத்தைக் காணும் என்று சொல்லுவான்''.

யோபுவை தேற்றினவர்கள் பேசின ஞானமுள்ள வார்த்தைகளைக் காட்டிலும் எலிகூவின் வார்த்தைகள் மிகவும் ஞானமாக இருந்தது. ஆனால் நாம் அறிந்தவரை அவைகள் வெறுமனே மனித ஞானமாக இருக்கிறது. (யோபு 34:30 தமிழில்). ''அவர் சமாதானத்தை அருளினால் யார் கலங்கப் பண்ணுவான் ?'' என கேள்வி எழுப்புகிறார். யோபுவை அவர் விமர்சனம் செய்யும்படி, அந்த இளைஞன் ஒரு வரையறைக் கோடு போடுகிறார் என்பது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி உள்ளது. யோபுவுடனோ அல்லது அவருடைய நண்பர்களுடனோ ஒத்துப்போகாமல், தன் நிலைப்பாட்டில் மிதமான வகையில் இருக்க முழுமுயற்சி செய்கிறார். அவர் சர்வவல்ல தேவனின் சார்பில் பேசி, தேவன் இவ்விதமாக கட்டளையிடாவிட்டால், யோபுவுக்கு நேரிட்ட இன்னல்கள் அவர்மேல் வந்திருக்கமுடியாது என்கிறார்.

யோபுவினுடைய அனுபவங்களில் தேவனுடைய கரம் இருந்தது எலிகூவிற்கு தெளிவாக தெரிந்ததுபோல் தோன்றுகிறது. தேவன் அனுமதிக்காவிட்டால் சாத்தானால் இவ்விதமான உபத்திரவங்களை அனுப்பியிருக்கமுடியாது. மனிதனோ அல்லது எந்த படிவரிசையிலுள்ள ஒரு தூதரோ தெய்வீக சித்தத்தை தடைசெய்யமுடியாது. யோபு அல்ல, தேவனே எது செய்யப்படவேண்டும் என்று முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றவராவார். வாழ்வின் நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் தேவன் ஒருவரே கட்டளையிடுபவராவார். யோபு அவருடைய நண்பர்களைவிட நீதிமானாக இருப்பதை எலிகூ தற்செயலாக காண்பிக்கிறார். மேலும் எல்லாரையும்போல அவரும் அபூரணராக இருந்தாலும், அதினால் அவர் தண்டிக்கப்படவில்லை எனவும் காண்பிக்கிறார்.

அநேகருக்கு இது ஒரு கடினமான பாடம் (A DIFFICULT LESSON FOR MANY)

எலிகூவின் கேள்வியிலிருந்து ஒரு கிறிஸ்தவன் நன்றாகவே ஒரு பாடத்தைப் பெறலாம். அவ்வார்த்தைகள் தேவஆவியால் ஏவப்படாத வார்த்தைகளாயினும், அவைகள் ஞானமானவைகளே. அவைகளிலுள்ள சத்தியத்தையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். எவ்வாறெனில் தேவன் சமாதானத்தையும் அமைதியையும் அளிக்க நோக்கம் கொண்டாரானால், முழு அண்டசராசரமும் அவருடைய சட்டதிட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படிவதோடு, ஒருவரும் அவற்றை தடைசெய்யமுடியாது. நாம் பிரச்சனைகளையோ, உபத்திரவங்களையோ, அடக்குமுறைகளையோ பெற்றால் நாம் தேவனை நோக்கிப்பார்க்க வேண்டும். தேவனுடைய அனுமதியின்றி இந்த விஷயம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்காது என நாம் கூறவேண்டும். நாம் தெய்வீக விசேஷ பாதுகாப்பின்கீழ் வந்திருக்கிறோம். அவருடைய பிள்ளைகளுக்கு நடக்கிற சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறதென தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார். ''நம்பிக்கை'' என்கிற பாடம் கற்பதும், பின்பு அவற்றை வாழ்வில் பயன்படுத்துவதும் கடினமான பாடங்களுள் ஒன்றாக உள்ளது. அதாவது நம் வாழ்வின் எல்லா அனுபவங்களும் தெய்வீக மேற்பார்வையின்கீழ் உள்ளது எனவும், அவையனைத்தும் நம் உன்னதமான நன்மைக்காகவே நடக்கிறது எனவும் உணர்ந்துகொள்ளும் ''நம்பிக்கை''யாகும். இது தற்பொழுது தேவனுடைய குடும்பத்திற்கேயன்றி உலக ஜனங்களுக்கு அல்ல. ஆனால் படிப்படியாக தேவன் எல்லாவற்றையும் உலக ஜனங்களின் ஆசீர்வாதத்திற்காகவும் செய்வார்.

இதனடிப்படையில், தற்போது யாரெல்லாம் அவருடைய பிள்ளைகளாக உள்ளனரோ, அவர்களுக்கு மட்டும் சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது. நாம் கடினமான அனுபவத்துக்குள் இருக்கும்போது, நம்பிக்கையோடும் பற்றுறுதியோடும் கர்த்தரை நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய பரலோகப்பிதா நாம் அவரில் விசுவாசத்தைப் பயிற்சி செய்யவேண்டுமென விரும்புகிறார். பரிசுத்த பேதுரு கூறும்போது, ''இரட்சிப்புக்கு ஏதுவாக விசுவாசத்தைக்கொண்டு தேவனுடைய பலத்தினாலே காக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்'' என்கிறார். ஆகவே ''கொஞ்சகாலம் பலவிதமான சோதனைகளில் பாடனுபவிக்கிற நாம், அவற்றில் மிகுந்த களிகூறக்கடவோம். ''அழிந்துபோகிற பொன் அக்கினியினாலே சோதிக்கப்படும். அதைப்பார்க்கிலும் அதிக விலையேறப் பெற்றதாயிருக்கிறது உங்கள் விசுவாசம்..'' – 1பேதுரு1:5–7.

அநேகருடைய போலி சமாதானம்(FALSE PEACE OF MANY)

வேறொரு வழியில் சிலர் அமரிக்கையை பெற்றிருக்கலாம். உலக மனிதரில் அநேகர் ஓரளவு சமாதானத்தை அனுபவிக்கின்றனர், அல்லது கவலைகளிலிருந்து விடுபட்டுள்ளனர். ஆனபொழுதிலும் நாம் அனுபவிக்கும் மாபெரும் சத்தியங்களைக் குறித்து அவர்கள் சாத்தானுடைய வஞ்சகங்களினால் குருட்டுத்தனத்திலும், அறியாமையிலும், மூடநம்பிக்கையிலும், தவறுகளிலும் உள்ளனர். தவறுகள் மற்றும் பொய் என்கிற இருளின் ஆதிக்கத்தினால் குருடாக்கப்பட்டு, தாங்கள் பாதுகாப்பாகவும் சுகமாகவும் இருப்பதாக எண்ணுகின்றனர். உலகத்திலிருந்து தேவனோடு உறவுக்குள் வருகின்றவர்கள் சிலசமயங்களில் இத்தகைய தவறான பாதுகாப்பைக் குறித்து விழிப்புள்ளவர்களாகிறார்கள். பின் அவர்கள் உண்மையான சமாதானத்தையும், இருதயத்தின் இளைப்பாறுதலையும் ஆதாயமாக்கிக்கொள்வர். ''வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில்

வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்'' என கர்த்தர் கூறுகிறார். இதைத்தவிர வேறுவகையில் உண்மையான இளைப்பாறுதலை பெறமுடியாது.

கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் தேவனுடைய தெய்வீக திட்டத்தை அறிவதன்மூலமும், அவருடைய நீதி இரக்கம் அன்பு போன்றவற்றை அறிவதன்மூலமும் , அவர்கள் மனசமாதானத்தையும் இளைப்பாறுதலையும் பெறுகின்றனர். அதோடுகூட இவரே நம் தேவன் என்கிற ஆசீர்வாதமான உணர்ந்துகொள்ளுதலை அடைவர். இவையனைத்தும் நமக்கு சமாதானம், மனஅமைதி மற்றும் இளைப்பாறுதலைத் தருகின்றன. உலகமானது ஏறக்குறைய அமைதியற்றிருக்கும்போது, தேவனுடைய பிள்ளைகள் உலகம் அறியாத, கொடுக்கவும் எடுக்கவும் முடியாத சமாதானத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனர். சோதனைகள் அனைத்தும் முடிவடையும்போது, தம்முடைய பிள்ளைகள் தற்காலத்தில் பட்ட எல்லா உபத்திரவங்களையும் நீக்குவார். அப்போது நாம் இந்த சோதனைகளை பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது அவைகள் கொஞ்சகாலத்துக்கான லேசான உபத்திரவங்களாயிருக்கும் – 2கொரிந் 4:17.

உண்மைக்கும் பயபக்திக்குமான சோதனைகள்(TESTS OF LOYALTY AND DEVOTION)

கர்த்தர் நம்மேல் மேகம் போன்ற உபத்திரவங்களை அனுமதிக்கும்போது, நமக்குள் ஏதாகிலும் தவறான காரியங்கள் உள்ளனவா ? என முதலாவது கண்டறிய முற்படவேண்டும். அவைகளே முறையான சிட்சைகளைக் கொண்டுவரும். அப்போது கர்த்தருக்குள் நாம் மகிழ்ச்சியாயிருக்கவேண்டும். ஆனாலும் ஒருவேளை நாம் போதுமானஅளவு கர்த்தரோடு நெருங்காமல் நடந்துவந்திருப்போம். ஆனபோதிலும் யோபுவின் விஷயத்தில் நாம் பார்த்தபிரகாரம், நாம் கர்த்தரோடு நெருங்கி ஜீவிக்காமல் இருந்ததினால் மாத்திரம் இந்த மேகம் போன்ற உபத்திரவங்கள் வருகிறது என்று பொருள்கொள்ள அவசியமில்லை.

அதுபோலவே, சிலுவை மரணத்திற்கு முந்தைய இரவில் கெத்சமனே தோட்டத்தில் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் அனுபவங்களை நாம் நினைவுகூறவேண்டும். தம்முடைய சீஷர்களாகிய பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவானிடம், ''என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கம் கொண்டிருக்கிறது என்றாரே. தேவன் அவருக்கு அமைதியைத் தராமல், பெருவெள்ளம்போல் துன்பம்அவருடைய ஆத்துமாவின்மேல் பெருகும்படி அனுமதித்தார். தேவனுடைய ஆதரவைத் தக்க வைத்துக்கொள்ளும் விதமாக, அவர் முற்றிலும் உண்மையுள்ளவராக, விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ளவராக இருக்கிறாரா என்று அறியும்படி பல படுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். அப்.பவுலினால் சொல்லப்பட்டபடி நம் கர்த்தராகிய இயேசு, ''தம்மை மரணத்தினின்று இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணி வேண்டுதல் செய்து கேட்கப்பட்டார். –எபிரே5:7.

தம்முடைய நேசகுமாரன் தமது ஆழ்ந்த வியாகுலத்தில் இருக்கும்போது பிதாவானவர் தம்முடைய தூதரை அவருக்கு ஊழியஞ்செய்ய அனுப்பினார் என காண்கிறோம். அவர் தம்முடைய வாழ்க்கையிலும் நடத்தையிலும் தமக்கு பிரியமானபடி இருந்தார் என பிதாவானவர் தம்முடைய தூதர் மூலம் உறுதியளித்தவுடன் அவர் முற்றிலும் அமைதியானார். அந்த உறுதியானது, தொடர்ந்துவந்த தம்முடைய கடினமான அனுபவங்களிலும் நிலைத்துநிற்க முடிந்தது – அதாவது, ஆலோசனை சங்கத்தின் முன்பாகவும், பிலாத்துவின் முன்பாகவும் படைவீரர்களின் துன்புறுத்தலிலும், கல்வாரியை நோக்கிய பயணத்திலும், பின்வரக்கூடிய மிக கடினமான சிலுவை மரணத்தின் செயல்முறைக்காக அவரால் உறுதியாக இருக்க முடிந்தது.

கடைசியாக, இயேசு பாவியினுடைய ஸ்தானத்தை எடுக்கநேரிட்டபோது, பிதாவானவர் தம்முடைய தொடர்பை அவருடைய மரணத் தருவாயில் நீக்கினபோது, நமது கர்த்தர் மனதில் அலைக்கழிக்கப்பட்டவரானார். பின் தம்முடைய ஆத்தும வேதனையினால், ''என் தேவனே, என் தேவனே ஏன் என்னை கைவிட்டீர்'' என கதறினார். ஆதாமினுடைய பாவத்திற்கு முழு அபராதத்தொகை செலுத்தும்பொருட்டு தேவனிடமிருந்தும், அவருடைய உறவிலிருந்தும் முற்றிலும் துண்டிக்கப்பட வேண்டிய அனுபவம் அவருக்கு அவசியமாயிருந்தது. இந்தஅனுபவம் அவருக்கு கடைசி தருணமாயிருந்தது. தேவனைவிட்டு விலகியிருக்கும் ஒரு பாவியின் நிலைமையை நம் கர்த்தர் உணர்ந்துகொள்வதின் அவசியத்தின்பொருட்டு, பரலோகத்தின் பிதா இதை அனுமதித்தார்.

கர்த்தருடைய உண்மையான மற்றும் விசுவாசமிக்க பின்னடியார்களும் இதேவிதமான அனுபவத்தை ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பெறவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என நாங்கள் கருதவில்லை. நம்முடைய மீட்பரைப்போல் நாம் ஈடுபலியாகவோ அல்லது உலகத்தின் பாவத்தை சுமக்கிறவர்களாகவோ இல்லை. ஆனாலும் சிலபேர் கர்த்தரைப்போன்ற அனுபவங்களை பெறுவது ஆச்சரியமானதல்லவே. சில பரிசுத்தவான்கள் மரிக்கும்போது, ''நான் புதிய எருசலேமின் கடினமான வாசல்களுக்குள் நுழைகிறேன் என்றும், மற்ற சிலர் மரிக்கும் தருவாயில், நம் கர்த்தரைப்போன்ற அனுபவங்களுக்குள் சென்று,'' என்தேவனே ! என் தேவனே ! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்'' எனக் கதறினர்.

நம்மை நேசிக்கிறவரின் கரங்களில் நம் முழு அனுபவங்களையும் விட்டுவிடுவதோடு திருப்தியடைவோம். அதினால் நாம் உள்ளூர சமாதானம், ஆத்தும இளைப்பாறுதல் மற்றும் அமைதியடைவோம். ஏனெனில் புறம்பான எந்தப் புயலும் நம்மை அணுக அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றும், நாம் முறையாக எந்த அனுபவங்களையும் பயன்படுத்தும்போது அவைகள் நீதியாகிய சமாதான பலனைத் தரும் என பரம பிதாவானவர் காண்கிறார் என்பதோடும் மனநிறைவு அடைவோமாக.

மனுக்குலத்திற்கான திரும்பக் கொடுத்தலின் காலங்கள் காட்சியளிக்கப்பட்டது

RESTITUTION FOR MANKIND PICTURED

யோபுவின் புத்தகத்தின் கடைசி அதிகாரங்களில் யேகோவா தேவன் தம்முடைய பாதிக்கப்பட்ட ஊழியரை நோக்கி உரைக்கும்போது, அவருடைய அறிவீனமான துணிச்சலை கடிந்துகொள்வதோடு, குறைந்தபட்ச அறிவை பெற்றிருந்து, தேவனை நியாயந்தீர்க்கக்கூடாதென கண்டிக்கிறார். இதை யோபு ஏற்றுக்கொண்டு, தேவனை நம்பி சார்ந்திருப்பதினால் சமாதானத்தை அடைந்தார். இருந்தபோதிலும் யோபுவினுடைய மூன்று நண்பர்களும் மிக கடுமையாக தேவனால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களும் கர்த்தருடைய கட்டளையின்படி தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து யோபுவிடம் சென்று தங்களுக்காக தகனபலிகளையும் செலுத்தினர். பின்பு தேவனுடைய அறிவுரையின்படி யோபு அவர்களுக்காக ஜெபித்தபோது, அவர்களும் தெய்வீக தயவுக்குள் மறுபடியும் வந்தனர். யோபுவின் செழிப்பு அவருக்கு உடனடியாக திரும்பக் கிடைத்தது. அவருடைய நண்பர்கள் மற்றும் செல்வாக்கு மீண்டும் திரும்பக் கிடைத்தன. அவருடைய செல்வம் இரட்டிப்பாக கிடைக்கப்பெற்றது. அவருடைய ஆடு மாடுகள் மற்றும் ஒட்டக மந்தையும் இருமடங்காக திரும்பக் கிடைத்தன. முன்பிருந்த அதே எண்ணிக்கையிலான குமாரரும் குமாரத்திகளும் அவருக்கு திரும்பக் கிடைத்ததுடன், வேதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி "யோபுவின் குமாரத்திகளைப்போல் எந்த ஸ்திரீகளும் சௌந்தரியமாயிருந்ததில்லை".

ஆதாமினால் இழந்துபோன அனைத்தும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக திரும்பக் கொடுக்கப்படுவதற்கு தேவன் வைத்துள்ள தெய்வீகத் திட்டங்களை ஒருபோதும் அறியாதவர்கள், யோபுவினுடைய வாழ்க்கையின் முடிவில் அவர் பெற்ற பொதுவான திரும்பக் கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களை புரிந்துகொள்ளமுடியாது. புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்வதன்மூலம், ஆதாமும் அவருக்குள்ளாக எல்லாவற்றையும் இழந்துபோன அவருடைய சந்ததியும் திரும்பப் பெறுவார்கள்(அப்3:19–21). ஆனால் தேவனுடைய திட்டத்தை அறிந்தவர்கள், யோபுவினுடைய அனுபவங்கள் நிஜமானவைகள் என்பதோடுகூட நிழலாகவும் உள்ளது என்பதை உடனடியாகக் காண்பார்கள். யோபு மனுக்குலத்தை குறிப்பதாக தெரிகிறது. மனிதன் முதலாவதாக தெய்வீக சாயலிலும் ஆதரவிலும் இருந்தபோது, அனைத்தும் அவனுக்கு கீழ்ப்பட்டிருந்தன (சங்8:4–8).

ஆதாமினுடைய பாவத்தினிமித்தமாக சாத்தான் மனுக்குலத்தின்மீது எல்லாக் காரியங்களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தி, அதன் விளைவாக சீரழிவு, வியாதி மற்றும் மரணம் வந்தது. ஆனபொழுதிலும் தேவன் தம்முடைய சிருஷ்டிகளை ஒருபோதும் கைவிடாதவராக, கர்த்தராகிய கிறிஸ்துஇயேசுவுக்குள் எல்லாரிடத்திலும் கிருபையுள்ளவராக தற்போதுகூட காத்திருக்கிறார், ஆமென்.